

مرکز تهران

دانشکده علوم انسانی، گروه علوم تربیتی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته تاریخ و فلسفه آموزش و پژوهش

عنوان

مقایسه انتقادی دیدگاه های
تربیتی
جان دیوی و امام فخر رازی
استاد راهنمای

جناب آقای دکتر محمد رضا سرمدی

استاد مشاور

جناب آقای دکتر بهمن زندی

نگارش

خدیجه قنبرلو

آنانین تکجه آدی کل بودنیا یه دیر،
آنانین بیر باخیشی ملک سليمانه دیر،
آنا بیر گلدي گلستاندا اونا تاي اولماز،
آنانین عطري بوتون کل گلستانه دیر

تقدیم به روح پاک مادرم

و پدرم به پاس تمام زحماتش

تشکر و قدردانی

خداوند متعال را شاکریم که این توفیق را نصیبم کرد
تا از محضر استاد گرانقدر بهره مند شوم و بتوانم
در مسیر تعلیم و تربیت قدم بردارم

برخورد لازم می دانم از تمامی عزیزانی که مرا در
انجام این تحقیق یاری کردند تشکر و قدردانی نمایم.

تشکر ویژه از استاد محترم راهنماییم جناب آقای دکتر
محمد رضا سرمدی که با راهنماییهای ارزشمند مرا در طول
تحصیلم و همچنین در انجام این تحقیق هدایت فرمودند
و با وجود مشکلات فراوان از هیچ کمکی دریغ ننمودند
با تشکر از استاد مشاور گرامی جناب آقای دکتر بهمن
زنده که در جهت رفع نواقص این تحقیق کمکهای شایانی
نمودند

با تشکر از پدر بزرگوار و خواهران و برادر مهربانم
که با پشتیبانی روحی و فکری مرا در انجام این تحقیق
یاری دادند.

چکیده

این پایان نامه به مقایسه و بررسی اندیشه های تربیتی جان دیویی و فخر رازی می پردازد و هم چنین انتقاد از اندیشه های تربیتی آنها به بررسی دیدگاه های فلسفی آنها پرداخته است. در فصل اول مقدمات و کلیات تحقیق آمده است، در فصل دوم پیشینه و ادبیات تحقیق و بیوگرافی دیویی و فخر رازی و خلاصه ای از دیدگاه های فلسفی آنها آمده است. در فصل چهارم با توجه به سوالات تحقیق، محقق در رابطه با مواردی همچون دیدگاه های آنها نسبت به کودک، آموزش و پرورش، و اهداف آن، برنامه درسی، روش های آموزش و... آمده است. در نهایت در فصل پنجم انتقادات واردہ بر دیدگاه های تربیتی این دو مربی بزرگ آمده است. روش تحقیق، سندی تحلیلی و مقایسه ای استدلالی با بررسی کتابها، آثار و مقالات فخر رازی و دیویی و اظهار نظر دانشمندان دیگر در مورد فلسفه تربیتی آنهاست. واژگان کلیدی این تحقیق تربیت، هوش، تجربه، شناخت، یادگیری فعال، حل مساله، رشد شناختی، رشد، پراغماتیسم است.

در اندیشه های تربیتی این دو همانندی های بسیاری وجود دارد، که عبارتند از: کودک محوری بها دادن به فعالیت کودک، ارزش تربیتی بازی، نقش رغبت و آزادی در آموزش و پرورش، تربیت اخلاقی و اجتماعی، روش های آموزشی و برنامه درسی.

در مواردی هم افتراقاتی در اندیشه های تربیتی آنها دیده می شود، که عبارتند از: رشد و مراحل آن، اهداف و اصول آموزش و پرورش، برنامه درسی، تجربه و ویژگی های آن و هوش.

طبق یافته های تحقیق، در بررسی اصول هر دو در تربیت عقلانی و تدریجی بودن تعلیم و تربیت و در بررسی روش های تعلیم و تربیت در تکریم کودک و روش های تفکر، نگرش انتقادی و حل مسئله توافق دارند. فلسفه تربیتی آنها در مورد اهداف تعلیم و تربیت، تربیت دینی، ارزش شناسی، و معرفت شناسی تفاوت با هم دارند.

فهرست مطالب

فصل اول / مقدمات و کلیات.....	۱۰
۱-۱ مقدمه	۱۱
۲-۱ بیان مسئله	۱۴
۳-۱ ضرورت تحقیق	۱۶
۴-۱ سوالات تحقیق	۱۹
۵-۱ تعریف واژگان کلیدی تحقیق	۲۰
۵-۱-۱) تربیت:	۲۰
۵-۱-۲) تربیت اخلاقی:	۲۱
۵-۱-۳) تربیت اجتماعی:	۲۱
۵-۱-۴) رشد:	۲۲
۵-۱-۵) رشد شناختی:	۲۲
۵-۱-۶) هوش:	۲۳
۵-۱-۷) تجربه:	۲۴
۵-۱-۹) پرآگماتیسم:	۲۵
۱۰-۱-۱) ارزش شناسی:	۲۸
۱۱-۱-۱) انسان شناسی:	۲۹
۱۲-۱-۱) معرفت شناسی:	۲۹
۶-۱ اهداف تحقیق:	۳۰
۷-۱ کاربردهای تحقیق:	۳۱
۹-۱ روش و ابزار گردآوری اطلاعات:	۳۱
۱۰-۱ روش تجزیه و تحلیل اطلاعات:	۳۲
۱۱-۱ خلاصه فصل اول:	۳۳
فصل دوم / مبانی نظری و پیشینه تحقیق	۳۴

۱-۲	مقدمه	۳۵
۲-۲	پیشینه تحقیق	۳۵
۳-۲	بیوگرافی جان دیویی	۳۸
۴-۲	آثار دیویی	۴۰
۵-۲	ویژگی های شخصیتی جان دیویی	۴۳
۶-۲	جان دیویی در خارج	۴۴
۷-۲	دیدگاه های فلسفی دیویی	۴۵
۹-۲	بیوگرافی امام فخر رازی	۶۶
۱۰-۲	آثار فخر رازی	۶۹
۱۱-۲	ویژگیهای شخصیتی فخر رازی	۶۹
۱۲-۲	دیدگاه های فلسفی فخر رازی	۷۰
۱۳-۲	تأثیر دانشمندان، فیلسوفان و روان شناسی بر فخر رازی	۸۰
۱۴-۲	تحولات فلسفی در قرن بیستم	۸۵
۱۴-۱	(۱-۱۴-۲) ویژگی های آموزش و پرورش در قرن بیستم	۸۶
۱۵-۲	خلاصه فصل دوم	۸۸
	فصل سوم / روش تحقیق	۸۹
۱-۳	مقدمه	۹۰
۲-۳	روش انجام تحقیق	۹۰
۳-۳	جامعه آماری	۹۲
۴-۳	روش نمونه گیری	۹۲
۵-۳	روشهای جمع آوری اطلاعات	۹۲
۶-۳	مراحل جمع آوری داده ها	۹۲
۷-۳	روش تجزیه و تحلیل داده ها	۹۳
۸-۳	محدودیتهای تحقیق	۹۶

۹-۳	خلاصه فصل سوم
۹۷	
فصل چهارم / یافته های تحقیق	
۹۹	
۱-۴ مقدمه	
۱۰۰	
۲-۴ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهشی اول	
۱۰۱	
۳-۴ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهشی دوم	
۱۰۹	
۴-۴ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهشی سوم	
۱۱۳	
۴-۵ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهشی چهارم	
۱۱۶	
۴-۶ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهش پنجم	
۱۱۸	
۷-۴ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهشی ششم	
۱۳۴	
۸-۴ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهش هفتم	
۱۵۰	
۸-۴ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهشی هشتم	
۱۵۹	
۹-۴ یافته های تحقیق در مورد سوال پژوهشی نهم	
۱۷۱	
۱۰-۴ یافته های تحقیق در مورد سؤال پژوهشی دهم	
۱۷۴	
۱۱-۴ خلاصه فصل چهارم	
۱۸۶	
فصل پنجم / نتیجه گیری و پیشنهادات	
۱۹۱	
۱-۵ مقدمه	
۱۹۲	
۲-۵ نقد دیدگاه های فلسفی و تربیتی دیویی	
۱۹۲	
۳-۵ نقد دیدگاه های فلسفی و تربیتی فخر رازی	
۱۹۶	
۴-۵ پیشنهادات	
۱۹۸	
۵-۵ خلاصه فصل پنجم	
۱۹۹	
فهرست منابع و مأخذ	
۲۰۰	
الف - منابع فارسی	
۲۰۱	
مقالات:	
۲۰۶	
ب - منابع خارجی:	
۲۰۷	

فصل اول

مقدمات و کلیات

۱-۱ مقدمه

یکی از حوزه های مهم در تعلیم و تربیت، بررسی فلسفه تربیتی است که شامل دو عنصر فلسفه و تربیت است و حیاتی به موازات حیات بشری و تاریخی به قدمت تاریخ تأملات تربیتی فیلسوفان در زمان افلاطون و ارسطو گرفته تا روسو، کانت اشتایدر، دیوی^۱ و غیره دارد. فلسفه پایه و اساس، ارکان، ماهیت، هدف، روش و محتوای تربیت را روشن می کند و ذهنیت فلسفی معلمان، مدیران و برنامه ریزان به طور مستقیم و غیرمستقیم به دانش آموزان منتقل می شود.

به اعتقاد دیوی فلسفه همان نظریه عمومی تعلیم و تربیت است و تفکر فلسفی و نظریه تربیتی از هم جدایی ناپذیرند (به نقل از مختوم، ۱۳۸۷، ص ۵)

در مورد ارتباط فلسفه با تربیت سه نظریه مطرح است. نظریه اول این است که تربیت در تدوین نظریه ها، انتخاب موضوعات و روش شناسی از نظریه های فلسفی کمک می گیرد. به اعتقاد این گروه تربیت علاوه بر اینکه در امر شناسایی انسان در علومی مانند روان شناسی، زیست شناسی، جامعه شناسی و روان شناسی اجتماعی به عنوان ارکان اساسی معلومات خود یاری می جوید، در تعیین راهبردها، هدف غایی تربیت انسان و برای پاسخگویی به مسائلی از قبیل نیک و بد، خیر و شر، جبر و اختیار، مقصد نهایی هستی و بالاخره راه و روش نیک بختی و سعادت انسان ناگریز نیازمند به استعانت جستن از اندیشه های فلسفی است. در نظریه دوم تربیت شاخه ای از معارف بشری است که می تواند یافته های

^۱ - John Dewey

فلسفه یا اندیشه های یک فیلسوف بزرگ را به کار گیرد. فیلسفانی که در پی یافتن حقیقت عالم وجود یا هستی به تفکر پرداخته اند، موجب پیدایش نظریه های عمومی درباره هستی به طور اعم و انسان و جهت حرکت او به طور اخص و ارتباط او با کل هستی شده اند. در نتیجه به منظور یافتن بهترین وسیله امکان تحقق اهداف خود به تربیت هم در جنبه های نظری و هم عملی روی آوردند. نظریه سومی وجود دارد که از اهمیت چندانی نیست. مطابق این نظریه بین فلسفه و تربیت رابطه ای وجود ندارد زیرا مسائل تربیتی از نوع مسائل فلسفی نسبت در صورتی که می دانیم چنین نیست و مسائل اساسی فلسفه ارتباط نزدیکی با تربیت دارند.

زیرا که تربیت انسان دارای هدف و مقصود و غایتی است و به هنگام طرح و سازمان دادن نهادهای تربیتی این اهداف مشخص می شود که نشانگر موضع نظری هر جامعه در مورد مسائل اساسی معنوی، مادی، فرهنگی، تربیتی، اقتصادی و اجتماعی است. علاوه بر این معلم برای رشد فکری و عقلانی دانش آموز با معرفت سر و کار دارد و معرفت او از دانستن های او مربوط به جهان و زندگی انسان متاثر است. کیفیت و ماهیت شناخت عینی یا ذهنی، درونی یا بیرونی بودن آن مسائلی نیست که از طریق تجربه روشن شود بلکه از جمله مسائل شناخت شناسی در فلسفه است. (ابراهیم زاده، ۱۳۷۶، ص ۶۷ و ۶۸).

پس داشتن آموزش و پرورش بالنده و پیشرو محتاج بهره گیری از نظریات مربيان و دانشمندان بزرگ علوم

تربیتی است. فخر رازی^۱ و جان دیویی به عنوان دو مربی بزرگ در تمام کشورهای جهان شناخته شده اند. پی بردن به نظرات و آراء تربیتی آنها می تواند راهکارهای عملی بسیاری را در اختیار ما قرار دهد، لذا موضوع این تحقیق، بررسی و مقایسه انتقادی دیدگاههای تربیتی فخر رازی و جان دیویی است. در ادامه این فصل مقدمات و کلیات تحقیق آمده است.

^۱- IMAM Fhakv vazy

۲- بیان مسئله

دو تن از فیلسوفان جهان جان دیوئی و امام فخر رازی هستند. در این تحقیق سعی بر آن است تا دیدگاههای تربیتی هر دو دانشمند از لحاظ اهداف و اصول آموزش و پرورش و اصل تربیت، مفهوم تربیت اخلاقی و اجتماعی، روش‌های آموزشی و برنامه مورد نظر آنها بررسی گردد. فلسفه تعلیم و تربیت رشته مستقلی محسوب می‌گردد که در آن اساس تعلیم و تربیت رابطه تعلیم و تربیت با مسائل و مشکلات تربیتی مورد بحث قرار می‌گیرد ولی از آنجا که فلسفه تعلیم و تربیت حوزه‌ای میان رشته‌ای است که از یک سو با فلسفه و از طرف دیگر با تعلیم و تربیت در ارتباط می‌باشد. پیوند میان فلسفه و تعلیم و تربیت پیوندی ناگسترنی است بطوری که ماسکس بلاگ می‌گوید: فلسفه تعلیم و تربیت اگر جرح و تعديل نشود یا قید و بند نگیرد در عمل کمتر از فلسفه نیست (به نقل از سعید بهشتی، ۱۳۷۷، ص ۱۰۲).

آموزش و پرورش به عنوان زیربنایی ترین نهاد تربیتی هر جامعه برای تربیت دختران و پسرانی که فرد ای جامعه را بدست می‌گیرند باید پیوسته قابلیت‌ها و توانایی خود را افزایش دهد و آنها را برای ورود به جهانی پر خطر و پر رقابت آماده سازد.

اصول، اهداف و آرمان‌هایی که برای تعلیم و تربیت دانش آموزان طراحی می‌شود و روش‌ها و فنون و برنامه‌هایی که می‌تواند آنها را به مقصد مورد نظر هدایت کند امر مهم و قابل تاملی است که جای مطالعه، تحقیق، بررسی و بحث بیشتری را طلب می‌کند.

صاحب نظران تربیتی در قرون و جوامع مختلف به بحث و بررسی مسائل تربیتی و ارائه دیدگاهها و فلسفه

تربیتی خود پرداخته اند و نظرات و یافته های آنها توانسته تاثیر مهم و چشمگیری را در ساختار تعلیم و تربیت موجب شود. اهداف و اصولی نو با روش هایی نو را برای تعلیم و تربیت کودکان و نوجوانان یک جامعه و شاید فراتر از یک جامعه و در بعد جهانی ایجاد کند و چه بسا بعد از گذشت سالها صاحبنظران و فیلسوفان تربیتی دیگر ظهور کرده و بر فلسفه تربیتی آنها خرد گرفته اند و منجر به تغییر مجدد در فلسفه تربیتی نظام آموزشی خود شده اند.

جان دیویی فلسفه تربیتی خود را با انتقاد از فلسفه های تربیتی قدیمی رایج در مدارس زمان خود که از مکتب های ایدئالیسم و به ویژه رئالیسم متاثر بود، آغاز کرد و دیدگاه های تربیتی جدیدی را مطرح نمود. مدارس آمریکا و حتی اروپا و برخی کشورهای آسیایی را با مکتب عملگرایی و دیدگاه ابزارگرایی خود تحت تاثیر قرار داد و در طرح اصول، اهداف، روش ها، برنامه درسی و نقش معلم و متعلم حرفه ایی متفاوت ارائه داد. هر چند که بعدها برخی نظرات تربیتی وی مورد انتقاد قرار گرفت که از جمله می توان به جلسه ملти در خطر که به انتقاد از فلسفه تربیتی وی در سهل گیری آزادی بیش از حد متعلم می پردازد اشاره کرد.

همچنین عقاید وی در مورد دین در کتاب ایمان مشترک که دین را از امور ماورای طبیعی جدا می داند و به دلیل آمیختگی با عناصر کهنه شده برای انسان امروزی قابل قبول نمی داند و خواستار تحول و دگرگونی در آن استجای تامل و درنگ دارد (انصاری پور، ۱۳۷۸).

با این حال دیویی به عنوان پر کارترین صاحب نظر تعلیم و تربیت زمان خود با هزاران مقاله، صدها سخنرانی و دهها کتاب حرفه‌ای ارزنده و گفته های تازه بسیاری دارد که می تواند برای تمام عوامل ذینفع، ذی‌علاقه و ذیصلاح در امر آموزش و پرورش مفید باشد.

همچنین فخر رازی موافق با نظر ارسطو خاطر نشان می سازد که افراط و تفریط در فضائل شجاعت و عفت و عدالت باعث پیدایش رذیلت می گردد ولی برخلاف نظر او فقط تفریط در فضیلت، حکمت را مذموم ندانسته زیرا معتقد است که این فضیلت (حکمت) هر چقدر در انسان بیشتر باشد بهتر است. عوامل تربیت از نظر فخر رازی عبارتند از: تادیب فرزندان بر وفق شرع و عقل و سالم بودن والدین از نظر مزاج و احوال نفسانی.

این تحقیق در نظر دارد تا نظریه در فیلسوف غرب و شرق (دیویی و فخر رازی) را مورد بررسی و مقایسه قرار دهد، نکات اشتراك و اختلاف آنها را مشخص نماید. هر یک از دو نظریه را با توجه به زمان و مکان آنها مطالعه و نقد نماید. با توجه به این بررسی و مقایسه می توان اصول و مبانی تعلیم و تربیت را در هر دو نظریه مشخص نمود و روش های تربیتی مناسبی را استنباط کرد.

۳-۱ ضرورت تحقیق

انسان تنها آفریننده ی خداوند است که به ترتیب و آموزش و پرورش خاص نیاز دارد تا به او کمک کند که توانایی‌های موجود در خود را رشد دهد در غیر این صورت شایستگی ادامه زندگی موفق را نخواهد داشت. به طور کلی به دو صورت رسمی و غیررسمی (عمدی و غیر عمدی) انجام می گیرد. تربیت رسمی بیشترین تاثیر را

در پرورش انسانها و سرنوشت آنها می تواند داشته باشد. بدیهی است که تربیت صحیح نیازمند معلم‌انی آگاه و مساعد بودن موقعیتهای یادگیری و آموزشی و مدارس مناسب است و همه اینها نیازمند بهره گیری از دیدگاه های صاحب‌نظران آموزش و پرورش است. آموزش و پرورش در قرن بیستم شاهد تحولات بسیاری بوده است. در این قرن دامنه تعلیم و تربیت بسیار گسترده و متنوع شده است از میزان بی‌سروادی کاسته شده و بر میزان آگاهی مردم افزوده شده است. و تعداد بیشتری از انسانها از تعلیم و تربیت رسمی بهره برده اند. فلاسفه تعلیم و تربیت همانگ با حال و هوای این قرن گام به مرحله جدیدی از فلسفه نهاده اند یعنی فلسفه ابزار گرایی تجربه گرایی. جان دیوی (۱۸۵۹-۱۹۵۲) سومین تک سوار فلسفه پراغماتیسم و به عنوان رهبر این مکتب، فلسفه خود را در آمریکا مطرح کرد و به عنوان یک فیلسوف پر کار و تلاش گر در مقابل فلسفه های تربیتی قدیمی ظهر کرد و توانست تحولی بنیادی در نظام آموزش و پرورش آمریکا ایجاد کند و بر نظام تربیتی کشورهای اروپایی و حتی آسیایی نیز تاثیر گذارد.

جان دیوی آثار فراوانی در زمینه های فلسفه، روان‌شناسی، اخلاق و آموزش و پرورش از خود به یادگار گذاشته است.

اصیل دور کیم جامعه شناس شهر فرانسوی دیوی را عمیق ترین و کاملترین نبوغ آمریکایی معرفی می کند (کاروان، ۱۳۸۱، ص ۲۲۰).

همچنین فخر رازی دارای نظرات بسیار ارزشمندی در زمینه و اصل تعلیم و تربیت، فضائل و رذائل اخلاقی،

ابعاد انسانی و غیره است. فخر رازی فیلسفی است که مستقیماً در باب تربیت به ایراد نظریه نپرداخته و تنها ضربه مستقیم وی به این امر در کتاب جامع العلوم است که یک باب بسیار کوتاه و مختصراً بدان اشارت کرده و در هیچ یک از آثار دیگرش به این امر مهم توجهی نداشته است. همه موارد فوق باعث شده از دو دانشمند مذبور به عنوان دانشمندانی تاثیرگذار بر تعلیم و تربیت و صاحب نظر یاد شود لذا برای شناخت عمیق و پی بردن به نقاط ضعف و قوت دیدگاه های تربیتی دیویی و فخر رازی و دستیابی به اهداف فوق مقایسه ای انتقادی بین دیدگاه های تربیتی این دو دانشمند انجام می دهیم.

در کشور ما بسیاری از صاحبنظران آموزش و پرورش در کتابهایی که در زمینه فلسفه آموزش و پرورش، روان شناسی رشد کودک، روان شناسی تربیتی، تاریخ و آموزش و پرورش نوشته اند. نظریات این دو دانشمند (دیویی و فخر رازی) را توضیح داده اند اما انتقادی همه جانبه و هم چنین مقایسه ای بین این دو دانشمندان انجام نداده اند و همین مساله وجود علاقه شخصی محقق را بر آن داشت تا در این تحقیق دیدگاه های تربیتی این دو دانشمند بیشتر شناخته شوند و نقاط ضعف و قوت و همچنین اشتراکات و تفاوت های دیدگاه های تربیتی این دو دانشمند پرداخته شود. باشد که مورد استفاده کسانی که در تعلیم و تربیت سهیم هستند قرار گیرند.

۴-سوالات تحقیق

سوالات اصلی تحقیق، موارد زیر هستند که محقق در پی یافتن جواب این سوالات، تحقیق مورد نظر را به انجام می رساند.

- ۱-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد کودک چیست؟
- ۲-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد آموزش و پرورش و اهداف آن چیست؟
- ۳-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد رشد چیست؟
- ۴-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد مراحل رشد شناختی چیست؟
- ۵-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد تربیت اخلاقی و اجتماعی چیست؟
- ۶-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد تجربه چیست؟
- ۷-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد برنامه درسی چیست؟
- ۸-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد روشهای آموزش چیست؟
- ۹-نظر جان دیویی و فخررایی در مورد معلم چیست؟
- ۱۰-وجه اشتراك و افتراء نظرات جان دیویی و فخررایی در چه مواردي است؟

۱-۵ تعریف واژگان کلیدی تحقیق

نظر به گستردگی معانی بعضی از لغات و ترکیبات، در جهت روش نمودن مفاهیم و هدف از کاربرد آنها، در این قسمت به تعریف و تبیین مفاهیم و واژه های مورد نظر می پردازیم.

۱-۵-۱) تربیت^۳:

در مورد واژه تربیت تعاریف متعددی بیان شده است.

تربیت علمی دستوری یا تجویزی و طبعاً با بایدها و نبایدها سر و کار دارد. موضوع تربیت حرکتی از بودن به شدن است انسان در هر مقطع از زمان چیزی است و چیزی می تواند بشود و این مسیر همواره ادامه دارد در تعریفی دیگر تربیت ایجاد امکانات برای رشد همه جانبی و استعدادهای آدمی برای رسیدن به بالاترین موقع و مقامی که می تواند احراز کند. تعریف تربیت از دید مکتب اسلامی تکیه به هدایت خداوند از طریق ایمان به وحی و اطاعت از رسول خاتم و اولی الامر و عمل مطابق با موازین الهی و خودداری از منهیات است (آموزگار، ۱۳۷۹، ص ۴۰ و ۶).

تربیت در قرآن به معنی رشد و نمو جسمانی و هم به معنی رشد معنوی آمده است. و از نظر لغوی به معنی زیاد کردن و نمو دادن وسیله رشد و فراهم نمودن و پاک گردانیدن است. (صانعی، ۱۲).

ویلیام جیمز تربیت را چنین تعریف می کند: (تربیت عبارت است از تنظیم قوای بشری، که حسن رفتار او را

در جنبه های مادی و معنوی ضمانت می کند. (حجتی، ۱۳۶۷، ۱۷).

به عبارت دیگر، تعلیم و تربیت عبارت است از: زمینه ها و عوامل به فعلیت رسانیدن یا شکوفا ساختن استعدادهای مشخص در جهت رشد و تکامل اختیاری او به سوی هدفهای مطلوب و برآساس برنامه ای سنجیده شده. (دفتر همکاری حوزه و دانشگاه، ۱۳۷۴، ۳۶۶).

۱-۵-۲) تربیت اخلاقی:

عبارة است از ایجاد شناخت و برانگیختن احساس جهت تضعیف و از بین بردن صفات منفی و مراقبت و پرورش هماهنگ صفات مثبت، تا این صفات ملکه وجود گردند.

۱-۵-۳) تربیت اجتماعی:

برای تربیت اجتماعی نمی توان تعریفی دقیق آورد. اما می توان آن را تربیتی دانست که هدف آن تربیت انسان به عنوان عضوی موثر، فعال و سودمند برای جامعه خود و جامعه بشری باشد و برای اصلاح و تغییر جنبه های نامطلوب آن بکوشد. تربیت اجتماعی تنها به محیط مدرسه محدود نمی شود، دانشمندان، موسسات سیاسی، مطبوعات، دستگاههای تبلیغاتی و سازمان های علمی در امر تربیت افراد نقش دارند. جان دیویی در کتاب دموکراسی و تعلیم و تربیت، تربیت را جریانی اجتماعی می داند و می گوید اجتماعات متعددی وجود دارد و میزان و ملاکی که برای ساختن و انتقاد تعلیم و تربیت است یک ایده آن اجتماعی است. ارزش یک جامعه تامین منافع تمام اعضا و آزادی است (شريعتمداری، ۱۳۸۰، ص ۲۰۴).